

Nem szokványos vetítés volt az Urániában a keddi esti, már amennyire egy szűk körnek szánt bemutató annak tekinthető. A film már a témaválasztásában is izgalmas, hiszen a városban élők számára nem akármilyen fontosságú személyt, Zsolnay Vilmost állítja a középpontba. A „kosztümös” film pécsi helyszíneken játszódik, és néhány ismerős helyi színészt is felfedezhetünk több fontos jelenetben.

(Képünkön balról jobbra: Nádorfi Lajos, Koncz Gábor, Páva Zsolt, Pozsgai Zsolt)

A vetítés előtt a rendező Pozsgai Zsolt, az egyik főszereplő Koncz Gábor és Nádorfi Lajos operatőr jelent meg

Páva Zsolt

polgármester társaságában az érdeklődők előtt és a film születéséről beszéltek.

Páva Zsolt üdvözölte a bemutató jelenlévő szereplőit és közreműködőit, valamint örömét fejezte ki, hogy egy népszerű pécsi polgárról láthatnak végre filmet a magyar mozikban. Annak különösen örült, hogy mindez az EKF évében valósul meg és az ősszel a mozhálózatba kerülő film erősíteni fogja a városról országosan kialakult kedvező képet.

A rendező szerint komoly igény van az ilyen, nemzettudatot és önbecsülést megerősítő témák feldolgozására. A film forgatókönyve Dénes Gizella, A csodálatos fazekas című regénye alapján készült, amely Zsolnay Vilmos világhírű pécsi keramikusmesternek állít – Pozsgai szándéka szerint objektív – emléket. Témaválasztásában és alkotói felfogásában ehhez fogható film nyolc-tíz éve nem született Magyarországon, talán az utolsó ilyen a Széchenyi életéről készített Hídember című alkotás volt. A rendező még hozzátette, filmje nem csak tematikájában és helyszíneiben pécsi, hanem abban is, hogy két polgármesterrel is együttműködött a forgatások során. Még néhai Tasnádi Péter kérte fel és bízta a filmkészítésre, de később Páva Zsoltban is segítő, együttműködő partnerre talált.

Koncz Gábor – ahogy fogalmazott, a forgatás hetei alatt megszerette a várost, kötődik hozzá. Örült annak, hogy a magyar történelem egy szeletét feldolgozó filmben játszhatott, Pozsgaival különösen jól megértették egymást, hiszen ő olyan rendező, aki hagyja a színészeit dolgozni, nem „telepszik” azokra, nem rendezi túl őket.

A rövid beszélgetés után kezdődött az Uránia Moziban a 107 perces alkotás vetítése, amely

ígéretes képsorokkal indult. Kicsit visszafogottabban, és álmosabban folytatódott Zsolnay Vilmos ifjúkorának és családi háttérének bemutatása. Számomra a képkivágások és a helyszínválasztás nem igazán „nagyozisnak” tűnő alkalmazása kissé tévéfilmesnek tűnt, rendre ez a hatás jött le a vásznonról, amellyel kevés kivétellel az egész film során szembesültem. A túlsúlyban lévő belső helyszínek világítása és ezzel párhuzamosan a színvilága

sem volt túlságosan izgalmas, mint egy megfakult múlt század eleji anziksz – leginkább erre hasonlított. Zsolnay életrajzainak egyes elemei számomra túlhangsúlyozottak voltak, míg mások, főleg a helyi iparban betöltött szerepe és a korabeli gyár életének ábrázolása elnagyolt volt. Öröndetes, hogy láthattunk jó alakításokat például Koncz Gábortól, aki Zsolnay Miklóst, Vilmos apját alakította, a művész még hetven fölött is dicséretes fizikai állóképességgel és vitalitással bír. A főbb szerepekben Őze Áront (Zsolnay Vilmos) Auksz Évát (Teréz, Vilmos felesége), Sunyovszky Szilviát (Teréz anyja), Kézdy Györgyöt (olasz keramikus), Görög Lászlót (Zsolnay Ignác) láthattuk. Sajnos Kézdyn kívül egyszer sem éreztem úgy, hogy magával ragadna a színész alakítása, ám az idős mesternek minden elismerésem, nagyon hűen hozta a látomászerű jelenetekben a figurát.

Összességében a film Pécs ipartörténelmének egy kiemelkedő alakjával, dicsőséges korszakával és magával a várossal foglalkozik – és ez végeredményben egyetlen, de nagy erénye. Javaslom, hogy mindenki nézze meg, ízlelgesse az alkotást. Jó volt tegnap pécsinek lenni, remélem ezt az érzést majd sok-sok magyar moziban érezhetjük a jövőben is! A film végén futó stáblistánál csukja be mindenki a szemét, mivel néhány zavaró névelírás is látható búcsúzóul, még az EKF-es főtámogató neve sem stimmel. Bízunk benne, hogy az országos bemutató előtt ha mást nem is, de ezt még ki lehet javítani.